

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 383

гр. Враца, 08.08.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, Ш-ТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на осми август през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Мирослав Д. Досов

Членове: Росица Ив. Маркова
Камелия Пл. Колева

като разгледа докладваното от Камелия Пл. Колева Въззивно гражданско
дело № 20221400500306 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 435, ал. 2, т. 7 и следващите от Гражданския
процесуален кодекс /ГПК/.

Образувано е по жалба на М. К. А., ЕГН *****, с адрес гр. ***, чрез адв. Т. Л., в
качеството си на длъжник по изп. дело № 328/2022 г по описа на ДСИ Г. Л. в СИС при
Районен съд – Враца, срещу приети с протокол от 26.05.2022 г разноски за адвокатско
възнаграждение в размер на 600,00 лева в полза на вискателя по изп. дело "Абиа-2005"
ООД, инкорпорирани в показана за доброволно изпълнение с изх. № 4988/03.06.2022 г.

В жалбата се твърди, че приетите разноски за адвокатско възнаграждение са
прекомерни. Това си становище жалбоподателят основава на чл. 10, ал. 1, т. 1 от Наредба №
1/09.07.2004 г за минималните размери на адвокатските възнаграждения /по-долу за краткост
Наредбата/, според който адвокатският хонорар за образуване на изпълнително дело следва
да бъде в размер на 200,00 лева, а според т. 2 от същия текст при защита, съдействие и
процесуално представителство по изп. дело и извършване на действия с цел
удовлетворяване на парични вземания над 1000,00 лева, възнаграждението е в размер на ½
от определените съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2-7 от Наредбата. Посочва се, че до момента
единственото извършено процесуално действие е образуване на изпълнителното дело с
бланкова молба, ведно с искане за проучване на имущественото състояние на длъжника и
искане – при липса на доброволно изпълнение, да се пристъпи към принудително такова.
Твърди се, че извършеното действие обуславя размер на адвокатското възнаграждение по
реда на чл. 10, ал. 1, т. 1 от Наредбата. Отделно се посочва, че длъжника е отправил искане
за спиране на изп. дело на основание чл. 454, ал. 1 ГПК, с което е представен банков
документ за внесена част от дълга – 20%, како било налице задължение за неговото

изплащане на части /по 10% месечно от оставащата част/.

При тези доводи се иска да бъде намалено адвокатското възнаграждение, прието по изп. дело, до размера, определян по чл. 10, ал. 1 от Наредбата. Претендират се направените в настоящото производство разноски.

В срока по чл. 436, ал. 3 ГПК вискателят по делото "Абиа-2005" ООД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление с. ***, представлявано от Г. Х., чрез адв. С. Т., подава писмено възражение, с което оспорва жалбата. С възражението е направено възражение за недопустимост на жалбата с довода, че длъжникът е следвал да реализира защитата си първо пред съдебния изпълнител с искане последният да намали възнаграждението, а след неговото произнасяне, да атакува акта му пред съда. В заключение, иска жалбата да бъде оставена без разглеждане, а производството прекратено. Алтернативно, ако не бъде прието оплакването за недопустимост, се иска жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Искането си вискателят е обосновал с довода, че адвокатското възнаграждение не е прекомерно, защото такова се дължи както на основание чл. 10, ал. 1, т.1 от Наредбата за образуване на изпълнително дело, така и по чл. 10, т. 2 от Наредбата, в който случай общият размер възлиза на 388,58 лева. Твърди се, че претендираният хонорар е 600,00 лева и с размерът му не се надвишава три пъти минимума по Наредбата. Изложено е, че договореният хонорар се дължи в пълен размер и защото е уговорен за защита в хода на цялото изпълнително дело, задължението по което не било платено изцяло, а производството по делото било възобновено след спирането му. В писмения отговор е възражено срещу искането за присъждане на разноски в настоящото производство. Посочено е, че настоящото производство само изменя или допълва акта на съдебния изпълнител, няма самостоятелен характер, по него съдебният изпълнител не е страна, поради което разноски не се дължат. В подкрепа на становищата си вискателят цитира и прилага съдебна практика.

На основание чл. 436, ал. 3 ГПК частният съдебен изпълнител е изложил мотиви, в които изразява становище за неоснователност на жалбата. В становището са описани извършените от съдебния изпълнител действия в техния хронологичен вид. Изложено е, че съдебният изпълнител не следи служебно за размера на претендираният адвокатски хонорар и след като няма искане за намаляване на адвокатския хонорар и няма акт, с който такова искане да бъде уважено или отхвърлено, жалбата е неоснователна. Посочва се, че твърдяната липса на правна и фактическа сложност е хипотетична, защото поведението на длъжника е обусловило възобновяване на изпълнително дело след неговото спиране поради плащане на 20% от дълга, защото длъжникът не е изпълнил следващите задължения за месечно погасяване на дълга чрез плащане на сума в размер на 10% от оставащата непогасена част.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите, изложени в жалбата, възражението на вискателя и мотивите на съдебния изпълнител и оцени поотделно и в съвкупност доказателствата по делото, в това число с приложеното копие от изпълнително дело № 328/2022 г, намира за установено от фактическа страна следното:

Изпълнителното дело е образувано по молба с вх. № 7525/25.05.2022 г, подадена от "Абиа-2005" ООД за събиране на вземането му в размер на 1302,42 лева разноски, както и разноски пред въззивната инстанция в размер на 800,00 лева, присъдени с изпълнителен лист от 17.05.2022 г. по гр. дело № 2532/2020 г. по описа на Районен съд – Монтана, срещу М. К. А.. С молбата е поискано да се образува изпълнително дело, да се изпрати покана за доброволно изпълнение, да се пристъпи към принудително изпълнение, в случай че липсва доброволно, чрез налагане на заповест или възбрана върху несеквестрируемо имущество и да се извърши проучване на имущественото състояние на длъжника. С молбата е поискано да бъдат събрани направените в изпълнителното дело разноски. Към молбата са приложени препис от изпълнителен лист от 17.05.2022 г. по гр. дело № 2532/2020 г. по описа на Районен съд – Монтана, разписки за платени такси към ДСИ, справка за актуално състояние, решение по гр.д. № 2532/2020 г. по описа на Районен съд – Монтана и решение по в.гр.д. № 90/2022 г по описа на Окръжен съд – Мотана. Към молбата е приложен договор за правна защита и съдействие и пълномощно по бланка, в които е посочено, че за процесуално представителство и защита по изп. дело договореното възнаграждение е в размер на 600,00 лева, платено в брой.

С разпореждане от 03.06.2022 г ДСИ Л. в СИС при Районен съд – Враца е разпоредил да се изготви и изпрати покана за доброволно изпълнение до длъжника, да се извърши проучване на имущественото му състояние, а при неплащане в срока за доброволно изпълнение – да се изпрати уведомление до НАП.

Покана за доброволно изпълнение с изх. № 4988/03.06.2022 г е изготвена, изпратена и получена от длъжника на 02.06.2022 г., ведно с копие от изпълнителния лист. В нея е указан размера на задължението – 2102,42 лева неолихвяема сума, разноски по изп. дело – такса по чл. 53 Тарифа за ДТ по ГПК в полза на Районен съд – Враца в размер на 291,73 лева, както и дължими до този момент суми в общ размер на 686,50 лева /в това число ДТ и адв. възнаграждение/, както и е даден срок за доброволно изпълнение.

Същевременно, съдебният изпълнител е изпратил писма с оглед проучване на имущественото състояние на длъжника, в отговор на които по делото са постъпили справка за банковите сметки и сейфове на длъжника, справка от НАП за регистрирани трудови договори, справка от НОИ – пенсии, писмо от Община Враца за притежавано движимо и недвижимо имущество, справка от ОС "Земеделие" Враца, справка от сектор "Пътна полиция" при ОДМВР гр. Враца за регистрирани МПС.

С молба вх. № 8833/15.06.2022 г длъжникът е поискал съдебният изпълнител да спре изпълнителното дело. Към молбата е приложил платежен документ за внесени по негова сметка 20% от общото задължение, или сума в размер на 616,13 лева. В молбата си длъжникът на основание чл. 454, ал. 1 ГПК е изразил, че се задължава да внася всеки месец по 10% от общия размер на дълга до окончателното му погасяване, ведно с лихвите и разноските, включително тези по изпълнението.

С протокол от 12.07.2022 г съдебният изпълнител е спрял изпълнителното производство

по образуваното в СИС при Районен съд – Враца изпълнително дело № 328/2022 г, за което страните са уведомени.

При така възприетата фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално недопустима и като такава следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено, по следните съображения:

Въпросът дали подлежи на обжалване отказът на ЧСИ да намали по възражение на длъжника по изпълнението адвокатския хонорар, който в изпълнителното производство взыскателят е платил за представителство и на който има право, е решен по обвързващ съдилищата начин. Жалбата срещу такъв отказ е допустима и подлежи на разглеждане по същество. За да бъде разгледана тя обаче трябва да има надлежен акт на съдебния изпълнител, с което да отказва намаляване на адвокатския хонорар. Това е така, защото съгласно ТР № 3 от 12.07.2005 г. на ОСГТК на ВКС, производството по жалба срещу действия на ЧСИ е спорно правораздавателно, целящо да отмени правните последици на извършеното незаконно действие на съдия изпълнителя или да задължи последния валидно да повтори същото, респективно да се въздържа от неговото осъществяване. С оглед предмета на това производство, окръжният съд действа като контролна съдебна инстанция относно законосъобразността на обжалван несъдебен акт. Следователно може да бъде сезиран с жалба едва когато такъв акт бъде издаден. От изложеното следва, че длъжникът по изпълнението трябва да поиска от съдебния изпълнител намаляването на адвокатското възнаграждение. Едва ако това му искане бъде отхвърлено, постановлението на ЧСИ по въпроса за разноските подлежи на обжалване пред съда.

Казано по друг начин, въпросът за съдебните разноски в изпълнителното производство не е свързан със защита срещу незаконосъобразни изпълнителни действия, а с общия принцип за отговорността за разноски. Отговорността за разноски е уредена в общата част на ГПК, като в чл. 79 ГПК е посочено от кого се понася тази отговорност в изпълнителното производство. Поради това и правната възможност за намаляване на адвокатското възнаграждение е приложима не само в исковото, а и в изпълнителното производство /в този смисъл- Определение № 403 от 01.12.2008 г. по гр. д. № 1762/2008 г. на ВКС, V ГО/. Компетентен да се произнесе по искането в случая е съдебният изпълнител, като отказът му да стори това подлежи на обжалване по реда на чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК. В този смисъл е доктрината и константна съдебната практика, сред която цитираната от взыскателя - определение № 170/25.03.2011 г. по ч.гр.д. № 297/2010 г. на ВКС, определение № 881 от 18.05.2010 г. по ч. гр.д. № 634/2010 г. на САС, определение № 1423/24.09.2010 г. по ч.гр.д. № 1217/2010 г. на САС, както и определение № 403/1.12.08 г по ч. гр. д. № 1762/08 г, V ГО, определение № 465/29.9.10 г. по ч. гр. д. № 397/10 г III ГО, определение № 89/27.1.12 г по ч. гр. д. № 604/11 г IV ГО на ВКС.

В конкретния случай жалбоподателят не е отправял искане за намаляване размера на претендираното адвокатско възнаграждение в хода на изпълнителното дело, адресирано до

съдебният изпълнител. В настоящото производство жалбоподателят атакува поканата за доброволно изпълнение, която е получил и в която се съдържат тези разноски, само че изпращането на такава покана не съставлява постановление на съдебния изпълнител, с което се е произнесъл по искане за намаляване на разноските за адвокатско възнаграждение, поради което не може въз основа на нея да бъде обосновано обжалването на разноските. На такова обжалване подлежи актът, с който съдебният изпълнител отхвърля искането на страната по въпроса за намаляване на адвокатския хонорар, а такъв акт до този момент по делото няма данни да е постановен, тъй като длъжникът не е поискал издаването му.

По разноските в настоящото производство:

С оглед изхода на делото, разноски не се дължат на жалбоподателя. За пълнота е нужно да се посочи, че разноски в това производство не следва да бъдат присъдени, тъй като общото правило за дължимост на разноски в производството по чл. 435 ГПК е неприложимо в хипотезата, при която предмет на жалбата е акт на съдебен изпълнител за разноските по изпълнението, вкл. производството по чл. 435, ал. 2, т. 7 ГПК, каквото е настоящото. В това производство не следва да бъде разпределяна отговорност за разноски между страните, тъй като крайният резултат ще е кумулиране на нови задължения за съдебни разноски "в процеса относно разноските". Аналогично на производството по чл. 248 ГПК, което има несамостоятелен характер и поради това в него отговорност за разноски не се носи, и в производството по обжалване постановлението за разноски на ЧСИ самостоятелни разноски на страните не се дължат.

Изложените мотиви дават основание на съда да приеме, че жалбата е недопустима и като такава следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по нея да бъде прекратено.

По изложените по-горе съображения и на основание чл. 437, ал. 4 ГПК, Окръжен съд - Враца, в настоящия съдебен състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба с вх. № 8962/16.06.2022 г., подадена от М. К. А., ЕГН *****, с адрес гр. ***, чрез адв. Т. Л., в качеството си на длъжник по изп. дело № 328/2022 г по описа на ДСИ Г. Л. в СИС при Районен съд – Враца, срещу приети с протокол от 26.05.2022 г разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600,00 лева в полза на вискателя по изп. дело "Абиа-2005" ООД, инкорпорирани в показана за доброволно изпълнение с изх. № 4988/03.06.2022 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по в.гр.д. № 306/2022 г. по описа на Окръжен съд – Враца.

ВЪЩА делото на ДСИ Г. Л. в СИС при Районен съд – Враца за произнасяне по искането за намаляване на адвокатското възнаграждение, инкорпорирани в жалба с вх. № 8962/16.06.2022 г., подадена от М. К. А., ЕГН *****, с адрес гр. ***.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в едноседмичен срок от съобщаването му на страните пред Апелативен съд – София.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____